

משקה היופי והנעורים Skin Dew

6.70 742

מרוחה כאנגליסט את צמאון עורך ומעניק לו את הלחות המזינה החיונית כל כך לקיומו, בפרט באקלים ארצנו. השתמשו בוקר וערב בכמה טיפות ממשקה זה של חן ונעורים, כיסוד לאיפור ולשמיי רה על רכות עורך ורעננות מראית.

רק בהנחיות מאושרות עלידי

Helena Rubinstein

„כמה דיביויות לאפיויר?“ שאל סטא לין בלעג, כשהעיר לו צרציל, באחת הי שיחור, שהאפיויר מתנגד לדרישה מסוי ייבית של ברית המועצות.

עברו עשרים שנים בלבד — וכרושצ'וב שלח את בנו וחוננו לביקור חגיגי אצל האפיויר, כדי לפייס אותו וליצור עמו הבנה. במות האפיויר היתה ממשלת ברית המועצות מן הראשונות שהביעה בפומבי את תנחומיה להתיקן.

מסתבר, איפוא, שיש דיביויות לאפיויר — למרות שאלה הן רק דיביויות רעיר ניות, הלוחמות בשדה הקרב של נפש הי עמים.

איש אמנם לא שאל: „כמה דיביויות יש להעולם הזה?“ אבל לא פעם שאלו: „איזו השפעה יש להעולם הזה?“ „כמה קילות יש להעולם הזה בכנסת?“ מאורעות השבועיים האחרונים הוכיחו כי יש גם להעולם הזה כמה וכמה דיביויות.

***

חודשים לפני התפטרותו של דויד בן גוריון הופיע במדור הנדון של העולם הזה (1336) מאמר של אורי אבנרי שהסתיים במילים הבאות:

„זוהי הפרסיפקטיבה. רק כסיל, מוג לב או חלש-אופי יתעלם ממנה. לפני שבע שנים, ביוני 1956, הצבענו במדור זה בפעם הראשונה על מר פרס, כעל אחד מאנשי המפתח בקנוניה של נערי-החצר להשתלט על המדינה. או צחקו הכל.

„עתה אני אומר: שעת ההכרעה הסופית כבר הגיעה.

„אם לא תחוסל עמדתו המדינית של מר פרס בשבועות הקרובים, יחסל מר פרס תוך כמה חודשים את כל יריביו בצמרת, ויקים את הדיקטטורה שלו בעוד מר בן גוריון בחיים ובשלטון.

„מר בן-גוריון יהפוך לאביון גרידא. ל- שלטון-אווה, לקליפת-נחש מבריקה אשר נשי רתה שוב לא תזיק לנחש עצמו. אם לא יאחדו ברגע האחרון כל האישים והכוחות של המישטר הקיים, כדי לחסום את הדרך בפני מר פרס — ילכו כולם בדרכו של „האיש הקטן“.

„כולם יהיו לאנשים קטנים מאד.“ מאמר זה לא היה בגדר נבואה, בדומה לנבואות המדור תצפית. הוא היה סיכום של ניתוח פוליטי נוקב. אורי אבנרי כתב אותו למען קומץ קטן של קוראים:

- ותיקי מפא"י, שהוזהרו שאם לא יפעלו מייד, יחוסלו;
- דויד בן-גוריון, שהועמד על העובדה שהוא הופך בובה בידי פרס ושתי.

כעבור תשע גליונות הודיע העולם הזה כי גם אלה וגם זה פעלו בהתאם לניתוח זה. על-ידי התפטרותו, איפשר בן-גוריון את חיסולו של פרס והראה כי אינו מוכן לשמש כובה בידי מישהו. ועל-ידי פעולתם המהירה והנמרצת, חסמו ותיקי מפא"י את הדרך בפני פרס, והכינו את הכלים לחיסולו.

***

אדם הכותב מכתב, חייב להיות בטוח כי המכתב יגיע לתעודתו. לגבי העולם הזה אין כל ספק בכך.

בצמרת הפוליטית של המדינה אין אף אישיות אחת שאינה קוראת את העולם הזה בקביעות ובעיון. אחדים מהם מודים בכך בגלוי, כמו אותו מנהיג ליברלי מרכזי שהכריז, לפני כמה שבועות, בישיבה של מוסד ציוני חשוב, כי „לעולם איני קובע את דעתי על בעיה פוליטית מבלי לקרוא קודם מה אומר על זה העולם הזה.“ אחרים אינם מודים בכך — אך פועלים לפי אותו כלל.

במרוצת הזמן קיבלנו על כך הוכחות רבות. מדי פעם מספר לנו פקיד בכיר או בן-שיחה אחר כי בהיכנסו לחדרו של שר פלוני, אלוף אלמוני, או מנהל-כללי פלמוני, מהיר הלה לסגור במגירה את גליון העולם הזה שעניין בו זה עתה.

הסיפור המפליא ביותר מסוג זה אירע לפני כמה שנים בבית-מלון מסויים הרחק ממרכז הארץ, בו התארחו אותה שעה ראש-הממשלה ועורך העולם הזה. ביום הרביעי בשבוע המתין העורך בכליון-עיניים לגליון העולם הזה, המגיע לאותו מקום רק בשעות הצהריים. אך כבר בעת ארוחת-הבוקר, ניגש אחד המלצרים אל העורך ולחש לו באוזן: „ראיתי עכשיו את העולם הזה מונח על מיטתו של הזקן!“

משמע: ראש-הממשלה קיבל את הגליון ישר מתל-אביב, במשלוח מיוחד, יחד עם ניירות משרדו. אין ספק, כי כמעט כל הקוראים רמי (המשך בעמוד 3)

פרסום נאול

זה- עושה רושם נפלא!

זה- בגד היס הקשובה לכל גוף לכל גיל - בגד-יס "רוטקס" הסטריין "ישראל" Rotex ISRANYL

„העולם הזה“, שבועון החודשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליסקון 8, טלפון 226785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת"א. פין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.